

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Mfv.I.10.107/2019/3.

**A tanács tagjai:** . Hajdu Edit a tanács elnöke  
. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró  
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

**A felperes:** felperes neve

**A felperes képviselője:**  
. Kondrács János ügyvéd

**Az alperes:** alperes neve

**Az alperes képviselője:**  
. Budai Béla ügyvéd

**A per tárgya:** munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye és egyéb

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** alperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:**  
Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.410/2018/4.

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**  
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 60.M.1993/2016/37.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.410/2018/4. számú ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja, egyebekben nem érinti.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 108.558 (száznyolcezer-ötszázötvennyolc) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## **Indokolás**

### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A nyugdíjas felperes 2014. tavaszán került kapcsolatba az alperessel, és a cég egyik tulajdonosával, **J... N...**ral abban állapodott meg, hogy 24/48 órás beosztásban, havi tíz alkalommal, nettó 55.000 forint díjazás ellenében portás feladatot lát el a **B...**, ... terület **P... E...** utca ... szám alatti irodaház recepcióján.
- [2] A felek a munkaviszony létrejöttékor a munkaszerződést nem foglalták írásba, a felperes bejelentése nem történt meg. A megállapodásuknak megfelelően a felperes 2014. május 1-től 2016. június 7-ig végzett munkát az alperes részére.
- [3] A felperes 2016. június 7-én telefonon felhívta **J... N...**t azért, hogy munkabér előleget kérjen, aki ezt visszautasította, majd szóváltás alakult ki közöttük. Ennek eredményeként **J... N...** szóban megszüntette a felperes munkaviszonyát azzal, hogy kérte, hogy a felperes 2016. június 13-ig még lássa el a portaszolgálatot. A felperes ekkor közölte **J... N...**ral, hogy „nem fogja addig sem a szekerét tolni”.
- [4] A felperes bejelentése folytán **B... F...** Kormányhivatala munkaügyi ellenőrzést folytatott az alperesnél, majd a 2016. december 22-én meghozott elsőfokú határozatában megállapította, hogy a felperes 2014. május 2. napjától 2016. június 3-ig munkaviszonyban állt az alperesnél. Kötelezte az alperest, hogy az adóhatóság felé a bejelentési kötelezettségének tegyen eleget. Ezt meghaladóan megállapította azt is, hogy tanú **1, G... I... G..., B... K...,** valamint **Sz... Á...** is munkaviszonyban álltak az alperesnél, az ő vonatkozásukban is kötelezte a hatóság az alperest bejelentésre. Az alperes fellebbezése folytán eljáró **N... M...F... F...** Osztálya mint másodfokú közigazgatási szerv a határozatot helybenhagyta. A jogerős döntéssel szemben az alperes keresetet nyújtott be, a közigazgatási pert a munkajogi jogvita jogerős elbírálásáig felfüggesztették, az alperes a felperes kivételével a munkáltatóit visszamenőlegesen bejelentette.

### **A felperes keresete és az alperes ellenkérelme**

- [5] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperessel munkaviszonyban állt, valamint arra figyelemmel, hogy az alperes a munkaviszonyt szóban jogellenesen szüntette meg, ennek jogkövetkezményeként elmaradt jövedelem címén járó kártérítés, felmondási időre járó távolléti díj, és - mivel a havi nettó munkabére nem érte el a mindenkori minimálbér összegét - munkabér-különbözet, továbbá perköltsége megfizetésére kérte az alperest kötelezni.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Állította, hogy a felek között nem jött létre munkaviszony, a felperes az alperes ügyvezetőjével, a munkáltatói jogkör gyakorlójával nem is találkozott. **J... N...** tulajdonosként nem volt jogosult az alperes képviselőjére.
- [7] A felperes arra vállalkozott, hogy szabadidejében rendszeresen közreműködik a társaság által végzett üzemeltetési feladatok ellátásában.
- [8] Utalt arra az alperes, hogy a felperes adózási szempontok miatt nem is kívánt munkaszerződést kötni, hanem azt vállalta, hogy az utólag kialakult összegről számlákat bocsát ki, vagy az őt bejelentve foglalkoztató másik cégtől hoz bizonylatot.
- [9] Azt is állította, hogy a munkaviszonyt a felperes szüntette meg azzal, hogy a telefonon történt veszekedés során azt mondta, hogy a továbbiakban nem hajlandó az alperes szekerét tolni.

## Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. április 18-án meghozott 60.M.1993/2016/37. számú ítéletében megállapította, hogy a felperes 2014. május 1. napjától munkaviszonyban állt az alperessel, kötelezte az alperest a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 1.332.000 forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés, 88.800 forint felmondási időre járó bér, 546.200 forint elmaradt munkabér valamint perköltség és illeték megfizetésére.
- [11] Az elsőfokú bíróság hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (1) és (2) bekezdéseire, és a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy a felperes meghatározott munkavégzési helyen és munkaidőben, portás munkakörben, szigorú alá- és fölérendeltségben, az alperes utasítása irányítása és ellenőrzése mellett végezte munkáját, amelyért rendszeres díjazásban részesült.
- [12] Megítélése szerint az, hogy a felperes és munkatársai is J... N...t tekintették a munkáltatói jogkör gyakorlójának, nem eshet a felperes terhére arra is figyelemmel, hogy már az álláshirdetéssel összefüggésben is vele egyeztetett, a munkavállalók az utasításokat és a munkabérüket is tőle kapták.
- [13] Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperesnek azon előadása, miszerint J... N... nem volt felhatalmazva a szerződéskötésre, mert a felesége az ügyvezető, ugyanúgy a jogszabály kijátszását tükrözi, mint az összes többi hivatkozás az alperes részéről. A felperes munkaviszonyának fennállását igazolja az is, hogy az alperes a munkatársait alkalmazottként utóbb bejelentette.
- [14] A munkaviszony kezdő időpontját az elsőfokú bíróság a tanúvallomások és a beszerzett munkaügyi ellenőrzés iratai alapján állapította meg.
- [15] Az elsőfokú bíróság alaposnak találta a felperes munkabér-különbözet iránti igényét tekintettel arra, hogy 2014. május 1-jétől az alperes a részére havi nettó 55.000 forint munkabért fizetett ki, amely nem érte el a mindenkori minimálbér összegét, ezért a 2016. június 7-ig fennállt munkaviszony alapján 546.000 forint munkabér megfizetésére kötelezte az alperest.
- [16] Megállapította, hogy a munkaviszonyt J... N... szüntette meg szóban 2016. június 7-én, azzal pedig, hogy a felperes azt mondta, hogy „a továbbiakban nem hajlandó az alperes szekerét tolni” nem a munkaviszonyát szüntette meg, hanem lényegében az alperes által kért, 2016. június 13-ig tartó időszak tekintetében a felmondási idő letöltését tagadta meg.
- [17] Az alperes szóban jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyt, ezért az Mt. 82. § (2) bekezdés alapján 12 havi minimálbérnek megfelelő elmaradt jövedelem kártérítésként történő megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest. Utalt arra, hogy a felperes igazolta, hogy a nyugdíján kívül más, egyéb jövedelemmel a munkaviszony megszüntetését követően nem rendelkezett.
- [18] Az elsőfokú bíróság részben helyt adott a felmondási időre járó munkabér igénynek is, mivel abból levonásba helyezte azt a két munkanapot, amelyen a felperesnek munkát kellett volna végeznie a beosztás szerint, így 88.000 forint összegben marasztalta a jogcímen az alperest.
- [19] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. november 9-én meghozott 4.Mf.680.410/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a jövedelempótló kártérítés összegét 1.085.580 forintra, az elsőfokú perköltséget 82.200 forintra, a kereseti illetéket 97.900 forintra leszállította, a felmondási időre érvényesített távolléti díj igényt elutasította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte az alperest másodfokú részperköltség és fellebbezési eljárási részilleték megfizetésére.
- [20] A törvényszék ítéletének indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta és annak alapján a tényállást helyesen rögzítve, abból helytálló jogi következtetést vont le a munkaviszony fennállása és annak alperes által történt jogellenes megszüntetése tekintetében.
- [21] A munkaviszony megszüntetésével összefüggésben az elsőfokú ítélet indokolását kiegészítette azzal, hogy az alperes 2016. november 21-én kelt ellenkérelmében azt adta elő, hogy „a felperes

irányába a bizalom akkor szűnt meg, amikor felperes újból és a témára többször visszatérve ismét kölcsönt szeretett volna J... N...tól...

- [22] A felperes fentiek szerinti magatartása miatt J... N... közölte a felperessel, hogy a továbbiakban akkor sem végezhet semmilyen munkát, ha számlát hoz, illetve, ha pótolja a számlákkal kapcsolatos elmulasztott kötelezettségeit".
- [23] Az előző nyilatkozat a másodfokú bíróság megítélése szerint nem értelmezhető másként, minthogy a felek között fennállt jogviszonyt nem a felperes, hanem J... N... szüntette meg szóban, a törvény által előírt alaki követelményeket megsértve.
- [24] Helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság a felperes nyilatkozatát, annak tartalma szerint ugyanis a felperes J... N... kérése ellenére nem kívánt 2016. június 13-ig munkát végezni, mindez pedig nem a munkaviszony felperes által történt megszüntetését jelenti.
- [25] A fellebbezésben az alperes alappal sérelmezte azt a tényt, hogy az elsőfokú bíróság egyidejűleg elmaradt jövedelem és felmondási időre járó távolléti díj megfizetésére is kötelezte. Az Mt. 82. § (4) bekezdése egyértelműen akként fogalmaz, hogy a munkavállaló választhat, hogy az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésében szabályozott tételes kártérítési igényeket érvényesíti vagy a jogellenes megszüntetés miatt kompenzációs kárártalányát igényli [3/2014. (III. 31.) KMK vélemény 6. a) pontja].
- [26] Az előzők alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes felmondási időre járó távolléti díjának megfelelő összegre nem jogosult, ezért ezen kereseti kérelmét elutasította.
- [27] A törvényszék utalt az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésére, a 3/2014. (III. 31.) KMK vélemény 1., és 4. b) pontjára, és rögzítette, hogy az elmaradt jövedelem összegét bruttóban kell meghatározni és abból levonásba kell helyezni a munkavállalót a társadalombiztosítási szabályok szerint terhelő járulékok összegét.
- [28] Hivatkozott a társadalombiztosítás ellátásairól és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 21. § c) pontjára, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a felperest megillető elmaradt jövedelemből a személyi jövedelemadót nem helyezte levonásba, tévedett ugyanakkor a 18,5% nyugdíj- és egészségbiztosítási, illetve munkaerő-piaci járulék levonásának mellőzésével. A másodfokú bíróság az alperes fellebbezésének részben helyt adva az e jogcímen megítélt marasztalási összeget a 18,5% járulék levonásával 1.085.580 forintra szállította le.
- [29] A törvényszék álláspontja szerint a felperes állította, hogy nem talált megfelelő, a nyugdíj mellett is végezhető munkát, és előadta, hogy nyugdíjasként nem illeti meg munkanélküli vagy álláskeresői ellátás. A felperes ezen nyilatkozatára az alperes a 2018. április 16-i beadványában nem tért ki, tehát a kárenyhítési kötelezettséggel összefüggésben előadottakat nem tette vitássá.
- [30] Az előzők alapján a kárenyhítési kötelezettség teljesítésére vonatkozó fellebbezési előadást a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 235. § (1) bekezdése értelmében nem vette figyelembe.

### **Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme**

- [31] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a marasztalás összegének az elmaradt jövedelem címen megítélt 1.085.580 forint kártérítés összegével történő csökkentését, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését.
- [32] Azt adta elő, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, mivel az nem a valós és bizonyított tényeken alapul. A jogerős ítélet a jogviszony megszűnésével összefüggő felperesi nyilatkozatot és tevőleges magatartást jogsértően értékelte, és jogellenesen állapította meg, hogy a felperes munkamegtagadása csak a felmondási idő letöltésének az elutasítása volt.
- [33] Az eljáró bíróságoknak a felperes munkaviszonnyal kapcsolatos kötelezettségei teljesítését vagy megszegését is vizsgálni és értékelni kellett volna. Megítélése szerint a felperes azzal a

nyilatkozatával és tetteivel, miszerint a számára meghatározott időtartamig sem hajlandó munkát végezni, maga szüntette meg a jogviszonyt ebben a korábbi időpontban.

- [34] A jogerős ítélet a bizonyítékokat nem értékelte okszerűen, nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a felperes 2016. július 6-i keresetindítástól 2018. április 4-én kelt beadványáig anélkül igényelt egy évi távolléti díjának megfelelő összegben elmaradt jövedelemként kártérítést, hogy akár csak állította volna azt, hogy az alperessel fennállt jogviszonya megszűnését követően munkaviszonyt kívánt volna létesíteni, de az sikertelen volt. Általánosságban egyetlen álláshirdetés és minden bizonyíték megjelölése nélkül a felperes által hivatkozott sikertelen álláskeresést az alperes a 2018. április 11-i beadványában bizonyíthatatlannak hivatkozta, ezért a jogerős ítélet törvénysértően tekintette a felperes előadását az alperes által vitássá nem tett nyilatkozatnak.
- [35] Az alperes előadta azt is, hogy a másodfokú ítélet az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdése, 169. §-a és 172. §-a téves értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a munkaviszony megszüntetése miatt a felperes által jövedelempótló kártérítés címén érvényesíthető marasztalási összeg meghatározásakor csak a társadalombiztosítási jogszabályok szerinti járulékokat kell levonni, és hogy nem kell mérsékelni az egyébként adó (adóelőleg) köteles kifizetésnek minősülő jövedelempótló kártérítést terhelő személyi jövedelemadó összegével.
- [36] Az előzőekkel összefüggésben az alperes megítélése szerint a káron szerzés tilalmát valósítaná meg az, ha a jövedelempótló kártérítésre jogosult az egyébként munkabérként történő kifizetés esetén levonásra kerülő járulékok összegéhez is hozzájutna, továbbá az is, ha a jogosult a jogerős ítélet végrehajtása következtében hozzájutna ahhoz az összeghez is, ami munkabérként történő kifizetés esetén személyi jövedelemadó előlegként részére kifizetésre nem kerülne.
- [37] Álláspontja szerint a marasztalásra kötelezett kifizető az adójogszabályok szerint mellőzhetetlenül köteles teljesíteni az összegből az adóelőleg - levonási és - befizetési kötelezettségét, így előáll az a helyzet, hogy az ítéletben fizetésre kötelezett alperes az adóelőleg összegét megfizeti a felperesnek és az adóhatóságnak is.
- [38] Az Mt. 172. § (2) bekezdése nem minősül kizáró, tiltó szabálynak a tekintetben, hogy a munkáltató a kifizetésre kerülő pénzbeli jövedelemből levonja a személyi jövedelemadó előleget, illetve adójogi szempontból tekintve nem minősül az adóelőleg levonása alól mentesítő szabálynak.
- [39] Véleménye szerint a 3/2014. (III. 31.) KMK vélemény indokolása „logikai, fogalmi tévedésben van akkor, amikor arra hivatkozik, hogy a jövedelem személyi jövedelemadó kötelezettsége azért hagyható figyelmen kívül, mert az a munkaviszony keretein kívül esik”.
- [40] Marasztalási összegként, tehát kárként azt a pénzösszeget kell az ítéletben meghatározni, amihez a károsult a munkaviszony megszüntetésének hiányában hozzájutott volna.
- [41] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [42] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [43] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [44] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a

hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. Nem tekinthető a Kúria által hozandó döntés tartalmára vonatkozó kérelemnek, ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és a „jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára” irányul, feltéve hogy a kérelemből a tartalma szerinti elbírálásával [Pp. 3. § (2) bekezdés] sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [45] A munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos jogerős ítéleti rendelkezés tekintetében az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését sérelmezte, ugyanakkor törvényi kötelezettsége ellenére [Pp. 272. § (2) bekezdés] azzal összefüggésben az eljáró bíróságok általi anyagi jogi jogszabálysértésre nem hivatkozott.
- [46] A máshonnan megtérült jövedelem tekintetében (a felperes kárenyhítési kötelezettségével összefüggésben) a felülvizsgálati kérelem megsértett jogszabályhelyként szintén kizárólag a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg. Az alperes nem hivatkozott az irányadó anyagi jogi szabályozás megsértésén túl arra sem, hogy a törvényszék ítélete megsértette volna a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakat, annak ellenére, hogy a másodfokú bíróság ezen jogszabályhely alkalmazásával mellőzte a kárenyhítési kötelezettség vizsgálatát.
- [47] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [48] A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata értelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésére való hivatkozás kizárólag abban az esetben eredményezheti a felülvizsgálati kérelem alaposságát, amennyiben a jogerős ítéletből megállapítható tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére újabb egybevetésre nincs jogi lehetőség (BH2012.173., Kúria Mfv.I.10.300/2016/8., Mfv.I.10.558/2018/5., valamint Mfv.I.10.096/2019/4. számú ítéletek).
- [49] Az alperes felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elmaradt jövedelem címen előterjesztett kártérítéssel összefüggő kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként az előzőek szerint kizárólag a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg, anyagi jogi jogszabálysértésre nem hivatkozott, ezért az nem vezethet a felülvizsgálati kérelemmel elérni kívánt célhoz, vagyis a kereseti kérelem elutasításához.
- [50] Az alperes az általa állított eljárásjogi jogszabálysértés tekintetében nem kérte azt sem, hogy a Kúria az előadása szerint jogsértő törvényszéki döntés hatályon kívül helyezése mellett utasítsa akár az elsőfokú bíróságot, akár a másodfokú bíróságot új határozat hozatalára. Az esetlegesen jogszabálysértő ténymegállapításokból önmagában azonban nem vonható le következtetés arra, hogy az eljáró bíróságok a lefolytatott bizonyítás eredményeként miért és mennyiben alkalmazták jogsértően az Mt. 65. §-át, valamint a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakat.
- [51] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben sérelmezte az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdésének, 169. § és 172. §-nak megsértését is. E körben arra hivatkozott, hogy az elmaradt jövedelem címen járó kártérítés tekintetében a marasztalás összegét csökkentenie kellett volna a jogerős ítéletnek a személyi jövedelemadó előlegével.
- [52] Az Mt. 172. § (2) bekezdése értelmében a kártérítés alapjául szolgáló jövedelem meghatározásakor azt - a jogosultat a társadalombiztosítási szabályok szerint terhelő - járulékkal csökkentett összegben kell figyelembe venni.

- [53] Az alperes az általa állított jogszabálysértéssel összefüggésben, a személyi jövedelemadó előleg levonással kapcsolatban nem jelölt meg olyan adójogi rendelkezést, amely az előadását alátámasztotta volna.
- [54] A jogerős ítélet nem sérti sem az Mt. 82. §-ban, sem a 169. § és 172. §-ban foglaltakat és teljes mértékben megfelel a 3/2014. (III. 31.) KMK véleményben foglaltaknak is. A jogerősen megítélt marasztalási összegből a felperes köteles a személyi jövedelemadó megfizetésére. Az alperes adóelőleg levonási kötelezettsége kizárt tekintettel arra, hogy a munkaviszony 2016. június 7-én - az alperes jogellenes intézkedése folytán - megszűnt.
- [55] Minderre figyelemmel a törvényszék érdemben helyes döntést hozott, a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállítására nem adott módot, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette.

### **Záró rész**

- [56] Az eljárás során az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdésre tekintettel köteles megfizetni a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét.
- [57] A Kúria a pertárgy értékét Pp. 24. § (1) bekezdése szerint határozta meg, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése értelmében állapította meg.
- [58] Perköltségként merült fel a felperes oldalán az őt képviselő ügyvéd munkadíja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján határozott meg.
- [59] A pervesztes alperes köteles megfizetni a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazására a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdései értelmében.
- [60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [61] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2019. december 4.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k. előadó bíró,  
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**